

Jak jsem se osobnostně rozvinula

Šla jsem na rodinné konstelace, holky mi to doporučovaly, je to prý skvělá terapie, po rozvodu obzvlášť. Všechny moje známé na něčem už byly. Tančily jako bohyně na Krétě, v pětačtyřiceti seka-ly rituálně imaginární pupeční šňůru s matkou, jsou zasvěcené v reiki, šambale i rašíbě. Já žádné zasvěcení, které je dnes tak moderní, nemám.

Nevěděla jsem, jak to chodí. Byla jsem vybraná do příběhu ženy a měla ji zastupovat. Zástupce jejího přítele hrál pěkný chlap. Přeskočila mezi námi jiskra jak hrom. Nevěděla jsem ale, zda to byla jiskra zástupná, nebo skutečná. Bohouš mě pozval do čajovny a ptal se na můj osobní život.

„Aleno, hodně jsi zameškala! Cítím, že jsi energeticky rozhozená. Tvoje vibrace na mě ale působí dobře. Vyložím karty a zeptám se kyvadla, co je pro tebe nejlepší. Musíš nyní jít intenzivní cestou osobního rozvoje, budu ti pomáhat,“ řekl mi sametovým hlasem a já na něj obdivně zírala. Byl rovněž rozvedený a řešil minulost. Já jsem

si malovala, že jsem jeho budoucnost. Byt mám prostorný...

„Aleno, ty jíš maso?“ Vytřeštil na mě oči, když jsem ho pozvala na večeři. Předpokládala jsem, že přinese víno. Dotáhnul vodu ze studánky, nabitou nějakou měsíční energií. Dostala jsem přednášku, co se má jíst: bio, semena, rýže, zelenina, vařit v páře. Podívala jsem se na jeho našedlou pleť a bylo mi vše jasné. Nechám tomu čas. Však si pak pochutná na tom, co jsem zvyklá vařit.

Otce jsem nepoznala, nahradil mi ho děda. Dával mi pocit jistoty a sebevědomí, jako žádný jiný muž pak už ne. Naopak. Když jsem se měla vdávat, viděla jsem dědečka v mlze, jako by mi to rozmlouval. Holky mi říkaly, že neúspěšné vztahy mi nahradí ezoterika. Tak jsem myslela, že ezoterika je zastoupená Bohoušem a že spolu budeme o víkendech. On ale pořád cestoval po nějakých seminářích.

Vzal mě na jeden tantrický, kde se všichni objímali, já z toho byla vedle a on mi vynadal. „Jsi nekontaktní a děláš mi ostudu!“ Jak je možné, že se tolik přitahujeme, a přesto jsme si tak vzdálení? Chtěla jsem s ním slavit narozeniny, řekl, že to odložíme, protože jede za peruánskými šamany hledat cestu k sobě. Zase jsem viděla dědu a slyšela, jak říká: Alenko, holčičko, rozsviť si. Nevím, co

to bylo za čáry a máry, ale vzpomínka na dědu mě postavila zase na nohy. Ať jen si jde hledat cestu k sobě, já jsem si šla do večerky pro červené.

„Tohle si vezměte, to je dobré!“ poradil mi vysoký muž s širokými rameny a ještě širším úsměvem, kupoval pár drobností. Ondřejovi jsem dala telefon a párkrát jsme si napsali. Měli jsme se sejít v neděli, ale telefonoval, že ho zavolali na akci. Trochu mlžil, co dělá, ale pak už nemohl. Ondra je hasič. Myslel si, že když jsem intelektuálka, tak mi nebude dost dobrý. Hned ze zásahu přijel. Ondra se považuje za obyčejného chlapa, ale je neobyčejný, protože ví, co je život. Má na sobě čtyřicetikilogramový mundúr a hasí Mochovskou mrazírnu.

Jsem na něj pyšná. Neví, co je cesta k sobě ani k tančícímu tygrovi. Když se řítí k požáru, tak ho žádná cesta k sobě nezajímá, jenom k lidem. Na rozdíl od popelavého vegetariána doktora filozofie je v posteli tygr.

Když jsme slavili narozeniny, tak mi pak holky šeptaly, že se vykašlou na ezoteriku a budou se pohybovat v blízkosti hasičárny! Jsem ráda, že jsem se osobně rozvinula příkladně správným směrem!

Kdepak jiskra, hasič mě umí pořádně rozpálit!